

Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός: «Η Επανάσταση του 1821 ήταν καρπός της πίστεως σε ιδανικά και πνευματικές αξίες»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με την ακολουθία του Αρχιερατικού Εσπερινού κορυφώθηκαν το απόγευμα του Σαββάτου 9 Αυγούστου οι πολιτιστικές επετειακές εκδηλώσεις στο Πετροχώρι Θέρμου, που συνδιοργάνωσαν ο Σύλλογος Πετροχωριτών Τριχωνίδας και ο Δήμος Θέρμου, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 200 χρόνων από την Απελευθέρωση του Απόκουρου.

Τα ιστορικά γεγονότα της περιόδου εκείνης στο Πετροχώρι, είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με τα αντίστοιχα της πολιορκίας του Μεσολογγίου, αφού το στρατόπεδο που έστησε ο Κιουταχής τον Απρίλη του 1825 στο Πετροχώρι, ήταν ένα περιφερειακό στρατόπεδο στήριξης των πολιορκητικών του δυνάμεων, διασφάλισης του εφοδιασμού του και ελέγχου των μεταφορών και επικοινωνιών και ήταν καίριο το πλήγμα που δέχθηκαν οι πολιορκητές, χάνοντας ένα τόσο σημαντικό προπύργιο.

Στην ακολουθία του Εσπερινού, που τελέσθηκε στο ιστορικό Παρεκκλήσιο του Αποστόλου Θωμά (Κοιμητήριο) στο Πετροχώρι, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Αμέσως μετά ακολούθησε η **Λιτάνευση της Ιεράς Εικόνας του Αποστόλου Θωμά** έως τον χώρο, όπου έχει στηθεί η αναμνηστική στήλη και η προτομή του Γεωργίου Καραϊσκάκη, όπου τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση, το προσκλητήριο των Αγωνιστών που πολέμησαν στο Πετροχώρι υπό τις διαταγές του Γεωργίου Καραϊσκάκη και η κατάθεση στεφάνων από τους εκπροσώπους των τοπικών αρχών.

Ακολούθησαν στην κεντρική πλατεία της κοινότητας οι χαιρετισμοί των επισήμων και πολιτιστική βραδιά από τα μέλη του Εκπολιτιστικού Ομίλου Θέρμου.

Παρέστησαν και απηύθυναν χαιρετισμό ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Παπαθανάσης, ο Πολιτευτής κ. Γρηγόρης Θεοδωράκης, η Αντιδήμαρχος Θέρμου κα Κατερίνα Λάμπου, η κα Μαρία Παπαδημητρίου, εκπρόσωπος του Δημάρχου Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Πετροχωριτών Τριχωνίδος κ. Νικόλαος Αγρέβης και ο κ. Ευάγγελος Σκούρας εκ μέρους της Αντιπολίτευσης του Δήμου Θέρμου.

Κατά τον χαιρετισμό του ο **Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός** ανέφερε τα εξής:

«Διανύοντας, αγαπητοί μου, την ευλογημένη περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, βρισκόμαστε σήμερα εδώ, στον ιστορικό τόπο του Πετροχωρίου, αποτίοντας φόρο τιμής και οφειλόμενης ευγνωμοσύνης στην μνήμη των προγόνων μας, που υπό τις οδηγίες του αρχιστρατήγου Γεωργίου Καραϊσκάκη, έδωσαν σειρά μαχών το καλοκαίρι του 1825, καταστέλλοντας τις τούρκικες δυνάμεις και απελευθερώνοντας το Απόκουρο. Οι εορταστικές αυτές εκδηλώσεις, αποτελούν κι ένα προάγγελο του επετειακού έτους από την Διακοσιοστή Επέτειο της ηρωικής Εξόδου του Μεσολογγίου που πλησιάζει. Ένα έτος, που η Τοπική μας Εκκλησία, θα διοργανώσει με τη χάρη του Θεού, λατρευτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, καθ’

όλη την διάρκειά του, με την συμμετοχή των Ενοριών, των Ιερών Μονών, των κατηχητικών σχολείων, των τομέων – φορέων και ιδρυμάτων που υπάγονται στην Τοπική μας Εκκλησία.

Ας εμβαθύνουμε όμως, στη σχέση που είχαν αυτοί οι άνθρωποι, οι απλοί αγωνιστές του '21, με την χριστιανική πίστη. Η **Ελληνική Επανάσταση του 1821** ήταν καρπός της πίστεως σε ιδανικά και πνευματικές αξίες. Η περίφημη φράση «Για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία» υπήρξε το μέγιστο όραμα, η προσδοκία και η μελλοντική πορεία του Γένους μας. Η δουλεία, τόνωσε περισσότερο τόσο την εθνική συνείδηση όσο και την χριστιανική πίστη. Από αυτή την πίστη, ο ελληνισμός έπαιρνε δύναμη και καρτερία. Αν διαβάσουμε τα απομνημονεύματα των αγωνιστών του 1821 κι αν μελετήσουμε τα υλικά κατάλοιπα της δράσης τους, τις φορεσιές, τα φυλακτά, τα όπλα και τα εξαρτήματά τους, ακόμη κι αν μελετήσουμε την σωζόμενη αλληλογραφία και τα έγγραφά τους, θα δούμε ότι το στοιχείο της πίστης πρωταγωνιστούσε πάντοτε στις σκέψεις και τις εκδηλώσεις τους. Πίστη στον Θεό και τους Αγίους, η οποία εκδηλωνόταν με την πλήρη και ουσιαστική συμμετοχή τους στην ορθόδοξη εκκλησιαστική και λατρευτική ζωή, και η οποία μετουσιώθηκε σε πίστη για την θεϊκή βοήθεια που είχε το επαναστατικό τους εγχείρημα.

Το γεγονός ότι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ξεσήκωνε και εμπύχωνε τους Έλληνες της εποχής του λέγοντας ότι ο Θεός είχε εγγυηθεί την απελευθέρωση της πατρίδας του, δεν απηχεί μόνο τη δική του βαθιά πίστη, αλλά εξεικονίζει το ανάλογο φρόνημα του λαού, που πειθόταν από το επιχείρημα αυτό. Και το ότι οι Σάμιοι απέδωσαν την απόκρουση του οθωμανικού στόλου από το νησί τους και τη διάσωσή τους, τον Αύγουστο του 1824, σε θαυματουργική παρέμβαση του Σωτήρος Χριστού, με το εμβληματικό «Χριστός Σάμον έσωσεν τη 6η Αυγούστου 1824», ασφαλώς απεικονίζει την ουσιαστική και στερεή πίστη τους στη θεία βοήθεια, που επισκίαζε και ευλογούσε τον αγώνα τους. Μην λησμονούμε τον Στρατηγό Καραϊσκάκη που σήμερα τιμούμε. Την ευλάβεια που είχε στο πρόσωπο της Παναγίας μας, την «Κυρά της Ρούμελης», όπως αποκαλούσε χαρακτηριστικά την Παναγία την Προυσιώτισσα. Εκεί κατέφευγε σε κάθε δυσκολία και πριν από κάθε εκστρατεία. Και όταν η Παναγία μας τον θεράπευσε θαυματουργικά από την ασθένεια της φυματίωσης που τον ταλαιπωρούσε, της χάρισε τα δύο χρυσά αστέρια της αρχιστρατηγίας του κι έντυσε την εικόνα την Παναγίας με ασημένιο πουκάμισο που μέχρι και σήμερα κοσμεί την Ιερά της Εικόνα στην Ιερά Μονή του Προυσού.

Η Εκκλησία μας σε λίγες ημέρες θα εορτάσει πανηγυρικά την ένδοξη Κοίμηση και την εις Ουρανούς Μετάσταση της Υπεραγίας Θεοτόκου, μια εορτή, που για εμάς

τους Ορθοδόξους Χριστιανούς είναι ένα αληθινό Θεομητορικό Πάσχα του Καλοκαιριού. Εορτάζει η γλυκύτατη Μητέρα του Χριστού μας και Μητέρα όλων μας. Η ταπεινή Κόρη της Ναζαρέτ, η οποία αξιώθηκε να καταστεί δοχείο της χάριτος του Θεού και μόνη Αυτή «έν γυναιξί» εκλέχθηκε για να προσφέρει στον ενανθρωπήσαντα Υιό και Λόγο του Θεού τις μητρικές Της υπηρεσίες. Η Παναγία μας κατά τον βίο της αγάπησε πολύ και πόνεσε πολύ. Βίωσε τον πόνο, την οδύνη και την ανθρώπινη κακία στον μέγιστο βαθμό. Γι' αυτό, ως πονεμένη Μάνα, στέκεται πάντοτε δίπλα στον πόνο κάθε ανθρώπου, δίπλα στην κάθε πονεμένη ύπαρξη και συμπάσχει, και μας στηρίζει, μας εμψυχώνει, μας παρηγορεί, μας ενθαρρύνει, μας αγκαλιάζει και γίνεται «τοῖς λυπουμενοῖς εὐμενές παραμύθιον» και «πᾶσι τοῖς αἰτοῦσιν ἔτοιμη βοήθεια», σύμφωνα με τον Άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό Ο θεοσεβής λαός μας, τιμά και σέβεται το πρόσωπο της Παναγίας μας περισσότερο από κάθε άλλο ιερό πρόσωπο. Την εκλαμπρύνει και την τιμά με μία ψυχή και ένα στόμα. Την αναγνωρίζει ως Μητέρα. Ως Μητέρα Την νιώθει, ως Μητέρα Την επικαλείται, ως Μητέρα Την δέχεται και προστρέχει στη χάρη Της για να βρει παρηγοριά. Την ίδια παρηγοριά έβρισκαν και οι Αγωνιστές μας στο πρόσωπο της Παναγίας μας.

Στης φλογισμένης αντίστασης το ιερό χαράκωμα, συναντάμε τον μάρτυρα Κληρικό και τον αταπείνωτο αγωνιστή λαϊκό, τον Επίσκοπο της προσφοράς και τον αλύγιστο στρατηλάτη. Μέσα από το ιερό σώμα της Εκκλησίας μας, κυοφορήθηκε, αναπτύχθηκε και απλώθηκε στα πέρατα του δοκιμαζομένου ελληνισμού, η αντίσταση, που έγινε πύρινος πίδακας Ανάστασης και ανάτασης του Γένους. Έδειξε στον απορημένο κόσμο το ύψιστο μυστήριο της Ελευθερίας και το αγωνιώδες μυστήριο της Ορθοδόξου ελπίδος. Δικαίως λοιπόν, χαρακτηρίστηκε η Επανάσταση του 1821 ως Αγιασμένη. Το ανθισμένο πλέον θαύμα της Ελευθερίας μας, αποτελεί τον καρπό της «τροφού και φρουρού» του Γένους των Ελλήνων, της «Ελληνοσώτειρας» Ορθοδόξου Εκκλησίας μας».

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)